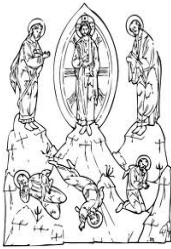

Örömhír

A Jiszaujárósi Görögkatolikus Fgyházközség Hitéleti kiadványa

„Átváltoztál színedben a hegyen...”

Az Úr színeváltozása, Egyházunknak ez a nagy ünnepe, lényeges teológiai igazságokat hordoz.

Olyan esemény, amelyben felragyog az Egyház és a hívő emberek dicsősége. Kinyilatkoztatja azt az új valóságot, amelyet Krisztus Urunk eljövetele hozott a világba.

Jézus Krisztus színeváltozása folyamán az Isten Fia által felvett emberi természetben feltárult istenségének teremtetlen dicsősége, melynek részeseivé tette az őt körülvevőket. Mózes és Illés, valamint a tanítványok, Péter, Jakab és János ugyanabban a fényességben ragyogtak, mint maga az Úr. Az egyetlen különbség, hogy Krisztus az isteni világosság kisugárzásának forrása, ők pedig kegyelemből annak részesei. Az Úr színeváltozásának eseménye egyrészt tanúságot tesz Krisztus istenségéről, amelyet nem sokkal korábban Péter apostol megvallott, másrészt Isten országának tapasztalatát kínálja.

Az Úr Jézus azért változott át színeben tanítványai előtt, mert közeledett a keresztre feszítés órája: „és amennyire tanítványaid képesek voltak, meglátták a te dicsőségedet,

hogy amikor megfeszítve látnak téged, értsék meg, hogy önként szenvedsz...” (kontákion). Az a tény, hogy a Színeváltozást aug. 6-án ünnepeljük, nem sokat segít abban, hogy észrevegyük közvetlen kapcsolatát a keresztre feszítéssel, ám ha figyelembe vesszük, hogy néhány hét múlva (40 nap) tartjuk a Kereszt felmagasztalásának ünnepét (a Nagypénteket idézi), megtaláljuk a két ünnep közötti kapcsolatot.

Az Úr Jézus Krisztus a színeváltozás eseményében nem vett fel semmi olyan újat, amivel eddig nem rendelkezett, hanem kinyilatkoztatta – tanítványai képességeinek megfelelően – azt a dicsőséget, melyet öröktől fogva birtokol. Az világosság, amit az apostolok a Tábor hegyén láttak, nem átmeneti jelenség volt, hanem Krisztus isteni természetének dicsősége. A színeváltozás fénye Isten országának teremtetlen világossága, amely Krisztus eljövetelével a világba jött. Isten országának nincs sem kezdete, sem vége, nincs az idő korlátai közé szorítva, hanem felülmúlja és átalakítja az időt. Nem a történelem végén kezdődik, hanem már jelen van a történelemben, ugyanakkor felülmúlja azt.

A keresztény hit nem bizonyos erkölcsi vagy ideológiai alapelve

épül, hanem Isten országának Krisztus által a történelemben megvalósult kinyilatkoztatásán. Szt. Péter apostol tanúságtétele, amelyben egyértelmű utalást tesz a színeváltozás tapasztalatára, a keresztény üzenet igazságát hirdeti: „Mert nem kieszelt meséket vetünk alapul, amikor tudtul adtuk nektek Jézus Krisztus hatalmát és megjelenését, mert hiszen szemlélői voltunk nagyságának” (2Pt 1, 16).

A mennyei valóság megtapasztalása nélkül az ember nem képes megszabadulni a földi kísértésektől. Krisztus apostolai, a vértanúk, a szentek, az aszkéták nem arathattak volna győzelmet a világ felett, nem adhattak volna mindent Krisztusnak, ha nem ízlelték volna meg a mennyeiek édességét. Az ember már ebben az életben elnyeri a gyermekké fogadást Krisztusban: „Szeretteim, most Isten gyermekei vagyunk, de még nem nyilvánvaló, hogy mik leszünk. Azt tudjuk, hogy ha megjelenik, hozzá leszünk hasonlók, mert látni fogjuk, amint van” (1Jn 3, 2). A keresztény ember istengyermeki mivoltáról úgy tesz tanúságot, hogy megtartja Isten parancsait. Az önmegtartás, az Istennek és az ő akaratának felajánlott élet által a hívő Isten életének és országának részesevé válik.

Az örökkévalóság megízlelése nem a kereszttel kezdődik, hanem inkább a kereszttel kezdődik. Az Isten akaratának egészen a halálig való engedelmesség nyitja meg a feltámadás útját. Ahogy Krisztus dicsősége

a kereszten ragyog fel, mellyel összeszeűzza a gonosz hatalmát, úgy a keresztények dicsősége is azzal kezdődik, hogy önként magukévá teszik Krisztus halálát, aki megsemmisíti a régi embert és előhozza az újat. Krisztus színeváltozása előkészület a keresztre, melyen „megdicsőül az Emberfia”. Színeváltozása során Krisztus semmi újra nem tesz szert, inkább tanítványait erősíti meg. Erre a megerősítésre igen nagy szükségünk van, hogy szembe tudjanak nézni először a Mester kereszttel, majd a sajátjukkal, amelyet az Ő nevéért viselnek.

A kereszttel Isten országának kapuja és Isten dicsősége ebben a világban a kereszttel érkezik. Az Úr dicsőségének mindenkor kinyilatkoztatása, akár Krisztus előtt vagy után, Krisztus kereszttel mintáját és kiterjesztését képezi. Isten dicsőségének megtapasztalása ebben a világban előrejelzi vagy kíséri a kereszttel.

(Georgiosz Mantzaridisz)

Az Úr színeváltozása

Kérdések és válaszok

Miért csak három apostolt vitt magával az Úr a Tábor hegyre, s miért nem mindet?

Azért, mert Júdás, az áruló nem volt méltó arra, hogy a Mester dicsőségét lássa. Az Úr azonban nem akarta őt egyedül hagyni, nehogy ezzel igazolja árulását.

Miért egy hegyen és nem egy völgyben változott át az Úr?

Azért, hogy két erényre megtanítsanak minket, nevezetesen a munkaszeretetre és az istenes gondolkodásra. A hegymászás erőfeszítést, munkát kíván, ugyanakkor a magasság az emelkedett, istenes gondolkodásmódot is jelképezi.

Miért éjszaka történt az Úr színeváltozása?

Azért, mert az éjszaka a nappalnál alkalmasabb az imádságra és az istenes gondolatokra. A éjszaka sötétsége elrejti a föld minden pompáját és megmutatja a csillagos ég szépségét.

Miért jelent meg Mózes és Illés?

Azért, hogy lerontsa a zsidóknak azt a tévedését, hogy Jézus csak a próféták egyike, Illés, Jeremiás vagy egy ezek közül. Krisztus a próféták fölött álló király, Mózes és Illés pedig mint szolga jelenik meg. Az Úr a maga isteni hatalmát sokszor megmutatta tanítványainak, a Táboron azonban isteni természetét nyilatkoztatta ki. Istenségének látványa, a mennyei Atya tanúságtétele, amely őt Fiának hirdette, arra szolgált, hogy meg erősítse a tanítványokat az Úr szenvedésének napjaiban, növelje és szilárdítsa tegye hitüket Benne és az ő végső győzelmében.

Miért nem nyilvánította ki az Úr a Táboron dicsőségét valamennyi tanítványának, miért csak a magával vitt háromnak?

Először is azért, mert ő adta a törvényt Mózes ajka által: „Egy tanú ne lépjen fel senki ellen, bármi bűne vagy vétsége van is. Akármilyen bűnről van szó, csak két vagy há-

rom tanú vallomása alapján szabad ítélni” (Mtörv 19, 15). Három ember tanúsága tehát elég. A három tanúságot tevő apostol a három isteni erényt ábrázolja. Péter a hitet, mert ő vallotta meg először, hogy Jézus a Krisztus, az Isten Fia. Jakab a reményt, mert Krisztus ígéretében bízva elsőként adta életét az Úrért, lévén ő az első, akit a zsidók megöltek. János a szeretetet, mert ő az Úr keblére hajolt és ottmaradt mindvégig az ő keresztye alatt. Isten nem a tömeg Istene, hanem a választottaké. *”Én vagyok Ábrahám Istene, Izsák Istene és Jakab Istene”* (Kiv 3, 6). Isten gyakran többre tart egy hűsége embert, mint egy egész népet. Nemegyszer hajlott arra, hogy megsemmisítse a zsidó népet, de az igaz Mózes imáért megkímélte életét. Inkább meghallgatta Illést, a hűséges prófétát, mint Acháb egész hitetlen királyságát.

(Szt. Nyikolaj Velimirovics)

HUMOR

Péter benyit a könyvkeréskedésbe.
- A húgomnak szeretnék venni valami szép kötetet a születésnapjára – mondja. – Tud ajánlani valamit?
- Mondjuk egy szép Bibliát.
- Az nekem sajnos most túl drága.
- Kapható az Ószövetség és az Újszövetség külön is. Melyiket csomagoljam be?
- Talán inkább az újat. A húgom ugyanis modern lány és nemigen kedveli a régiségeket.

*

Egy fiatal nő felkeresi a szentéletű lelki atyát (sztarec).

- Atyám – kéri – elmagyarázná nekem Palamasz Szent Gergely teológiai antropológiáját, Alexander Schmemmann atya Liturgikus teológiájának fényében, ahogy arról John Meyendorff atya legutóbbi könyvében írt?

- Leányom, menj mielőbb férjhez – válaszolja a sztarec.

HÍREK

Az alapítása 100. évét ünneplő Hajdúdorogi Egyházmegye vezetésével mintegy 1400 hívő – közöttük néhányan Tiszaújvárosból és filiáiból – vett részt Rómában július elején a hálaadó és emlékező zárándoklaton. Mi a görömbölyiekkel összefogva autóbusszal indultunk neki a hosszú, de élményekben rendkívül gazdag útnak. A Róma felé vezető úton megnéztük Bologna vöröstéglás belvárosát, majd Orvietto fenséges, hegyre épült katedrálisát. A Rómában töltött napok kiemelkedő eseményei voltak a nagy bazilikákban végzett istentiszteletek, melyeken valóban „egy szájjal és egy szívvel” dicsőíthettük az Urat. Tiszteletünket tehettük a szent apostolfejedelmek és vértanúk ereklyéi előtt. Megcsodálhattuk az antik Róma még romjaiban is pompás építményeit. A hazafelé vezető úton pedig ráadásaként Ravenna gyönyörű mozaikja kápráztattak el bennünket.

*

Július 23-28. között ismét megrendezték Fonyódligeten a Össz-Görögtűz görögkatolikus nagytábor, mely 3 részre oszlott, a felsős és középiskolás diákokra, a családokra és a fogyatékkal élők táborára, a Damján Táborra. Néhányan egyházközségünkéből is részt vettek rajta. Szerencsére az időjárás nem ismételte meg tavalyi önmagát, így mindenki fürödhetett a kicsit hideg, de sekély Balatonban. A résztvevők szórakoztatásáról neves előadóművészek is gondoskodtak.

*

A harangfal előtt kialakított talapzatban szeretnénk egy kőkeresztet felállítani. A Püspök atya a tervet jóváhagyta, az engedélyt megadta. A felállítás költsége mintegy 350 000 Ft-ba kerül. Kérjük a kedves testvérek jószívű adományait.

SZENTEK ÉLETE

Szent Panteleimon (Július 27.)

A pogány Eusztorgiusz és a keresztény Eubulé nevű szülőktől a kis-ázsiai Nikodémiában született. A keresztény tanításokba anyja vezette be, s Szent Hermolaoosz tökéletesítette. Orvosnak tanult, s irgalmasságból mindenkit ingyen gyógyított. Sokszor csodával dicsőítette meg Isten gyógyításaiban. Maximián alatt, 305-ben vértanúságot szenvedett szülőhelyén.

